

Arrest

nr. 273 498 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SNICK
Frenchlaan 8
8900 IEPER**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die *loco* advocaat M. SNICK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op 3 augustus 2021 per aangetekende brief is gebeurd op de door verzoekende partij gekozen woonplaats (administratief dossier, stuk 3, "Bewijs aangetekende zending beslissing", stuk 4, notities CGVS, p. 2 en stuk 7, 'verklaring betreffende de woonstkeuze' van 13 januari 2021).

In haar verzoekschrift voert verzoekende partij aan dat de beroepstermijn van dertig dagen werd gerespecteerd aangezien de beslissing van het CGVS per aangetekende post verstuurd werd naar het adres van verzoekende partij, doch uiteindelijk terugkeerde, en haar raadsman pas op 21 december 2021 kennis kreeg van de beslissing van het CGVS (zie bijlage 3 van het verzoekschrift) en dit naar aanleiding van een specifiek verzoek hiertoe bij brief van 15 december 2021 (zie bijlage 2 van het verzoekschrift).

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij geheel verkeerdelijk voorhoudt dat de kennisgeving geschiedde bij het overmaken van de bestreden beslissing aan haar raadsman op 21 december 2021, nadat deze hierom had verzocht per brief *d.d.* 15 december 2021, dit terwijl de kennisgeving echter reeds op 3 augustus 2021 op correcte en rechtsgeldige wijze overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet geschiedde bij aangetekende brief.

Artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° bepaalt dat in een dergelijk geval de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn begint te lopen *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 6 augustus 2021 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de beroepstermijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. Derhalve was 6 september 2021 de laatste nuttige dag voor het indienen van onderhavig beroep. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het door verzoekende partij op 19 januari 2022 ingediende beroep werd ingediend buiten de beroepstermijn.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekende partij toont evenwel geen overmacht aan, noch in het verzoekschrift, noch in haar betoog ter terechtzitting.

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET